

प्रभुतरुण

वर्ष ५२

अंक ११

मुंबई

जून, २०१९

पाने ६

किंमत रु. १

(स्थापना : तारीख २५ ऑगस्ट १९२३)

तत्वाचा बंदा जीव । मूर्तीला कोण विचारी?

www.prabhutarun.org

संपादिका: सुहासिनी कीर्तिकर

कार्यकारी संपादक मंडळ : मिनाक्षी जयकर, मयुरा नायक, संजना कोठारे, वैजयंती कीर्तिकर
सहाय्यक संपादक: त्वरिता दळवी, राजेश नवलकर, भक्ती शेट्टे

संपादकीय

रसदार रसनापुराण

—सुहासिनी कीर्तिकर

माणूस जसा जगतो त्याप्रमाणे त्याची भाषा घडत असते. त्याचा भवताल, निसर्गातील बदल, त्याची दैनंदिन हालचाल, त्याला जाणवणाऱ्या हसऱ्या-दुखऱ्या गोष्टी, त्याचे छंद, त्याचे व्यवसाय आणि अर्थातच नित्य नूतन बदलत्या विज्ञान संवेदना. या सगळ्यांचा अगदी सहजच त्याच्या भाषेत शिरकाव होतो. भाषा घडते, बदलत रहाते, अर्थपूर्ण होते. घडणे आणि बदलणे हा माणसाच्या जगण्याप्रमाणेच त्याच्या भाषेलाही समृद्ध करणारा घटक आहे. म्हणजे पहा हं; आपण म्हणतो, 'सूर्य उगवला.' पण बऱ्याच दिवसांनी एखादा मित्र घरी आला की सहजच आपण म्हणतो, 'आज कुठे उगवलास?' (किंवा मग 'आज सूर्य पश्चिमेला कसा काय उगवला?') झाड उगवते, सूर्य उगवतो अन् माणसही अलंकारिकरित्या उगवतात! माणसाने भाषा घडण्यासाठी, समृद्धीसाठी याच जोडीने आपले शरीर अवयवही वापरले आहेत. ते अलंकारिक आहे; याचे भानही नसते आपल्याला इतके ते आपल्या 'हाडीमासी' मुरलेले असतात. ('हाडीमासी' हा शब्दप्रयोग शारीरिक अवयव वापरण्याचाच प्रकार ना?) अगदी गंमत म्हणून आपण असाच एखादा अवयव आधाराला घेऊन पाहू या?... पाहूयाच.

उदा: - जीभ. किती किती वैशिष्ट्यपूर्ण आहे हा अवयव! मला एकानं 'वॉटसअप' वर तिची नाना वैशिष्ट्ये पाठवलीत. जीभ... ज्ञानेंद्रिय पण आहे आणि कर्मेन्द्रिय पण एकमेव असा अवयव म्हणजे जीभ. जीभ आहे रसनेन्द्रिय आणि वाक्इन्द्रिय! (जीभेचा पट्टा सैल सोडतोच ना आपण!) चव घेणे आणि बोलणे. एकाची प्रवृत्ती बाहेरून आत स्वीकारणे तर एकाची आतून बाहेर पडण्याची! एकाचवेळी असं आतबाहेर काम करण्याचे सामर्थ्य असलेला दैवी अवयव म्हणजे जीभ. हो! या एकाच अवयवावर ताबा मिळवला तर ज्ञान आणि कर्म या उभय प्रवृत्तींना

जिंकता येणे सहज शक्य असते; असा एकमेवाद्वितीय अवयव म्हणजे जीभ. सर्वेन्द्रियवादी आठवड्यातून एकदा मौन बाळगतात, विपश्यनावाले काही विशिष्ट काळ 'मौनराग' आळवतात, तो याचसाठी. जीभेच्या या सामर्थ्यामुळेच हा सर्वात जास्त रक्तपुरवठा असणारा रसमय अवयव आहे. रसमय कसा? तोंडात असलेला घास घोळवत घोळवत, इकडे तिकडे फिरवत, बत्तीशीच्या ताब्यात देत, त्यांच्याकडून बारीक पीठ करवून, तयार लगद्याला ढकलण्याचे महत्त्वाचे स्वादिष्ट/पाचक काम करणारा अवयव म्हणजे जीभ. परत प्रत्येक पदार्थाची चव वेगवेगळ्या ठिकाणी वेगळेपणाने ओळखता येणारी (टेस्टबडस असलेली) जीभच. तसं ती आणखीही काय काय ओळखते अन् बेमालूम काम करते. भातात खडा आला, दाताच्या फटीत केस लपून बसला, आंबलेले वरण तोंडात आले तर सीआयडी बनून हे सगळे बाहेर फेकणारी कुशल जीभच. फक्त सीआयडीच नव्हे; तर बत्तीस दातांच्या संरक्षणात फिरणारा; पण चुकून मनात आणलं तर चुकीच्या क्षणी, चुकीचा शब्द, चुकीच्या व्यक्तीसमोर बोलून, बत्तीसच्या बत्तीस दात हातात काढून दाखवण्याचे सामर्थ्य असलेला अवयव म्हणजे जीभच. असे होऊ नये म्हणून तिला चांगल्या नामस्मरणात गुंतवून ठेवावे लागते बापडे. गाडगेबाबांनी म्हटलंच आहे ना; 'जिभले तुला काय धंदा? घडीभर भज गे गोविंदा!' उगाच 'उचलली जीभ, लावली टाळ्याला' असं करू नये. हाड नसलेला अवयव असला म्हणून काय झालं? 'तुझ्या जीभेला काही हाड?' असं कोणाकडून ऐकण्याची पाळी येऊच नये. जीभ तशी तोंडात लपूनच असते हं घरंदाज बाईसारखी. 'आऽऽकर' असं म्हटलं की ती दिसते डॉक्टरांना. शरीराची लक्षणं दाखवते. जसा काही सीसीटीव्हीच! पण कधीकधी तोंडाबाहेर येऊन प्रिय

व्यक्तीला वेडावूनही दाखवते. मात्र अशी बिलंदर की ती हळूच गालात फिरते अन् त्या प्रिय व्यक्तीची मिशकील गंमतही करते. गालच काय; तोंडातले सगळेच अवयव तिचे बिलंदर अन् प्रामाणिकही साथीदार असतात.

म्हणून तिला साथ देत जीभेला उच्चारणस्पष्टता यावी म्हणून ते मदतही करतात. जीभ दातांशी युती करत त, थ, द, ध; ओठाशी युती करीत प, फ, ब, भ (ओठांशी युती बालबुद्धीला पहाता येते. म्हणूनच ओष्ठय वर्ण बाळ प्रथम शिकते. जसं की पम-पम, बाबा, ममं...) दंतमूलाशी ती जाऊन च, छ, ज, झ; टाळ्याशी युती करत ट, ठ, ड, ढ; कंठाशी जाऊन अ, आ... जीभ या अवयवांशी मैत्री करते म्हणून केवढी ही उच्चार विविधता. या विविधतेला; म्हणजेच भाषेला, बोलण्याला काबूत ठेवणे जमले तर योग साध्य झाला! रामदासस्वामींनी म्हणूनच अशा योगासाठी जीभेवर संयम ठेवायला सांगितले आहे. ते म्हणतात, - जेणे जिंकली रसना। (रसना म्हणजे जीभ)

तृप्त जयाची वासना।

जयास नाही कामना।

तो सत्त्वगुण।।

म्हणूनच या रसनेने सतत सत्त्व जपले पाहिजे.

'तू करी उच्चरणा रसने

नामचि अघ संहरणा।।'

(अघ म्हणजे पातक) असं पंतमहाराजही म्हणतातच ना! अलीकडे एका डॉक्टरांनी असंही म्हटलंय की एका दिवसात एकवीसवेळा जीभेने 'विठ्ठल, विठ्ठल' म्हणत वीस दिवसांचा नियम केला तर हृदयस्पंदने वाढतात, कोलोस्टोरॅल कमी होते. हो! हे डॉक्टर महाशय परदेशातले आहेत बरं का! त्यांनी हे प्रयोग करून सिद्ध केलंय. म्हणजे काय? तर जीभेला ताब्यात ठेवा, तिला वळण लावा, तिला संस्कारांनी सिद्ध करा की तुम्ही 'सिद्ध पुरुष' ठरता.

पूर्वी फाऊंटनपेनला 'जीभ' असायची. आता 'बॉलपेनला 'पॉईंट' असतो. मी हा लेख लिहीतांना, पेनची 'जीभ' नाही चालवत; पण एक 'पॉईंट' मात्र आहेच. तो असा की परीक्षेचे सध्या निकाल हाती येत आहेत. अनेक

कृतज्ञ स्मरण

कै. विहंग नायक

विद्यार्थी यशस्वी झालेत. त्या सर्वांचे तोंड भरून (तोंडातल्या तोंडात जीभेने पेढ्याची चव घोळवत, घोळवत) अभिनंदन. त्यांच्या पालकांचेही. कारण त्यांनीही आपल्या पाल्याच्या अभ्यासासाठी मागे न लागण्यासाठी जीभेला लगाम घातला असेलच नं! हो! अन् त्यांना अभ्यासाला उभारी यावी म्हणून त्यांच्या जीभेचे चोचलेही पुरवले असतील! म्हणूनच मनापासून तुम्हा सगळ्यांचे अभिनंदन.

जीभ घेतली तसे दात, तोंड, डोळे, कान, भुवई, नाक, ओठ असे चेहऱ्याचे अनेक अवयव भाषा घडणीसाठी विचारात घेता येतील. पुन्हा कधीतरी!

पण इंग्लीश भाषा जीभेवर मुरलेली असणाऱ्यांसाठी आपल्या शरीराचे अवयव या भाषेत क्रियापदांची क्रिया कशी करतात; त्याची एक झलक. (अर्थात् Physical or metaphorical हॉ!)

You can **head** a company, but if things go wrong you will have to **shoulder** the blame or **face** your investors. A good leader will **back** his employees, but if you do not **toe** the line the management can **skin** you. Did you **muscle** your way into that job? You might **eye** someone suspiciously, or wait for the police to **finger** a suspect. But if you need to get out of town, you can **thumb** a ride or you can ride with me if you can **stomach** the thought. Use strong **arm** tactics if you want to **elbow** out someone.

I do not always sing along with the radio, but I sometimes do **mouth** the work.

काय मग; पटतंय ना? गंमत आहे ना? मग दाखवा ना मला सहमतीचा **thumb!** म्हणजे मग आपण जाऊ ना **handinhand!**

GENERAL ELECTIONS IN INDIA – 2019

-Sujan Rane

General Elections in India just got over. The term is used in the plural probably because these elections are held in different Indian States and at different times. Anyway, the magnitude of this task is awe-inspiring, considering the number of candidates contesting the Elections, the number of literate and illiterate voters going to the polls, the number of constituencies and finally the number of 542 representatives of the people to be brought into the parliament. In this context the New York Times article is worth quoting.

"It is truly the greatest show on Earth. An ode to a diverse & democratic ethos, where 700 million + of humanity voted, providing their small part in directing their ancient civilization into the future. It is no less impressive when done in a neighborhood which includes destabilizing & violent Pakistan, China, and Burma. It's challenges are immense, more so probably than anywhere else. Particularly in development & fending off terrorism. But considering these challenges & its neighbors, it is even more astounding that the most diverse nation on Earth, with hundreds of languages, all religions & cultures, it is not only surviving, but thriving. A nation, where Hinduism, Buddhism, Jainism & Sikhism were born. Which has the second largest

Muslim population on Earth. Where Christianity has existed for 2000 years. Where the oldest Jewish synagogues & Jewish communities have resided since the Romans burnt their 2nd temple. Where the Dalai Lama & the Tibetan government in exile reside. Where the Zoroastrians from Persia have thrived since being thrown out of their ancient homeland. Where Armenians, Syrians & many others have come to live. Where the Paris-based OECD said, was the largest economy on Earth for 1500 of the last 2000 years, including the 2nd largest, only 200 years ago; Where 3 Muslim Presidents have been elected. Where a Sikh was a Prime Minister and the head of a major political party a Catholic Italian woman. Where a President was also a woman, succeeding a Muslim President who was a rocket scientist and a Revered Hero of the Nation. Where a booming economy is lifting 40 million out of poverty each year & is expected to have a large percentage of its population (equal to the entire population of the United States) in the middle class by 2025. Where its optimism & vibrancy is manifested in its movies, arts, economic growth & voting, despite all the incredible challenges & hardships Where all the great powers are vying for influence, as it itself finds its place

(Cont. on page 5 col 1)

THE PATHARE PRABHU CHARITIES

Educational Merit Prize Award on Sunday, December 08, 2019

The Pathare Prabhu Charities have been awarding Educational Merit Prizes every year to students of our community passing various examinations with merit.

Students passing any examination SSC/CBSE/ICSE/IGCSE onwards from a recognized university/educational institution during this year are earnestly requested to submit the photo copies of their mark sheets in the office of the Pathare Prabhu Charities, Thakurdwar, between 11.00 a.m. and 5.30 p.m. after the result of the examination is declared but not later than **September 15, 2019** to enable the trustees to award the prizes to the eligible students. The students and parents concerned should note that the merit prizes will be awarded by the trust only on the basis of the result/mark sheets received by the Trust before the dead line. Please note that we declare percentage of students passing 10th standard on the basis of overall marks obtained and not any best five subjects.

This year the Annual Educational Merit Prize Awards Function will be held on **Sunday December 08, 2018** at M.V.M. Degree College of Commerce & Science Mogaveera Bhavan, MVM Educational Campus Marg, Off Veera Desai Road, Andheri West, Mumbai - 400058.

Students are requested to furnish the following requirements along with the examination result/mark sheet.

1. Full Name of the student (Married Female to give maiden name also)
2. Latest coloured photo of the student, postcard size with light background and name of the student written on the back side of the photo.
3. Full Postal Residential Address
4. Telephone No.
5. Email address if available
6. Confirmation regarding student having bank account : Yes/No.
7. Name of Grand father
8. Bio data in brief (past record of academic career)
9. Confirmation whether the student will receive the prize if awarded, by his/her personal attendance at the function on the aforesaid date

Chief Guest : Dr. Paresh Vijaysen Navalkar,

LCEH,CCMP,MD(Hom),MBA,PGDEMS,PGDMLS.

Advocate Mrs. Priyanka Paresh Navalkar, B.Hsc,LLM.

for the Board of Trustees

The Pathare Prabhu Charities

Uday Mankar

Chairman-Trustee

Travel Diaries

The Fascinating Hypnotism of Singapore

-Aadhar Kothare

(contd. from previous issue)

For all the attractions, shows and safari's in the zoos and wildlife parks (4 zoos and wildlife parks), one has to pay the entry fee which if paid online and if one takes a combination of all 4 parks, one can get a pretty decent discount on the entry fee. One also needs to check the timings of the safaris and shows before visiting any of these parks. While in Singapore make sure you visit the Botanical Gardens (including the National Orchid Garden) and the Gardens by the Bay (don't miss the Flower Dome and the Cloud Forest) which are two conservatories that are home to numerous plants and flowers and home to world's tallest artificial indoor waterfall, while the view from the OCBC Skyway is worth watching and so are the Supertree Grove which are artificial trees. Other attractions worth visiting in Singapore is the area near Marina Bay, such as the Merlion (which is the symbol of Singapore), Singapore Eye which is a huge Ferris wheel where one can sit in one of the capsule (capacity of 25-30 persons per capsule) and see the view from top (one complete round takes approx. 1 hr.) and Hotel Marina Bay Sands, which houses the observatory and infinity pool at the top and casino in the underground region. There are other lesser known attractions nearby the Marina Bay area, such as the Esplanade performing arts centre, fronting Marina Bay, Fountain of Wealth, Bugis street (for roadside shopping market), Clark Quay which is a historical riverside quay in Singapore that has five blocks of restored warehouses house various restaurants and nightclubs and Helix bridge.

Singapore is also famous for its F1 Grand Prix which is the only night grand prix in the world to be conducted on local Singapore city roads, the starting gridline and the finish line is under the Singapore Eye. Singapore Changi airport (home to Singapore Airlines) is considered as the world's best airport with each of its Terminals, boasting of various attractions such as Butterfly garden, Sunflower garden, Crystal garden, Kinetic rain formations, The Slide@T3 (world's tallest slide), Entertainment Corner (house to Xbox gaming and arcade machines) and many eating and shopping options. One needs to

spare at least 5-6 hrs., to check the attractions at the airport and trust me, each and every attraction is worth visiting. Another very famous attraction of Singapore is the Sentosa island, which one can visit by road (by bus or car) or by taking the Gondola ride to Mount Faber. It houses to some mind-blowing attractions such as S.E.A Aquarium which has numerous fish species along with Dolphin as well as different types of Penguins which is one of a kind experience, Luge ride, Madame Tussads, Wings of Time (amazing Laser show), iFly (simulated skydiving experience), 4D Adventureland, Tiger Sky tower and many such attractions.

Last but certainly not the least, Sentosa Island also houses the very famous Universal Studios which is a theme park with movie amusement park with sets & rides on themes of Hollywood to sci-fi. Some of its attractions are Battlestar Galactica (a sit-down and an inverted roller coaster rides), Lights! Camera! Action! Hosted by Steven Spielberg (A show that features special effects that mimic a major hurricane), Transformers 3D (A dark ride that uses the same ride-vehicle technology as The Amazing Adventures of Spider-Man. It has giant wrap-around screens that sport photo-realistic 3D-HD video imagery, along with additional 4-D effects that further enhances the ride experience), Revenge of the Mummy (A combination dark ride and roller coaster that is built within an indoor space. This ride was inspired and developed from The Mummy film from 1999), Jurassic Park Rapids Adventure (A river rapids ride that features a white water raft system where riders on circular rafts are sent down a rapid with animatronic dinosaurs), Waterworld: A Live Sea War Spectacular (A live-action performance that involves stunts and pyrotechnics, surrounding by and using a large pool of water), Madagascar: A Crate Adventure (A river boat ride with animatronics, digital projection and surround sound, housed within the hull of a displaced cargo ship). Along with these there are many more attractions across the park, with various restaurants to suit your taste buds and gift shops where you can buy souvenirs as memory

(Continued on Page 5 col. 4)

भवताल

पुन्हाची येतो मग पावसाळा

-प्रणिता प्रभाकर

मे महिना सरला. आमरस व तत्सम पदार्थांवर ताव मारून झाले. बऱ्यापैकी लग्नसराई आटोपली व अनुभवलीही!! आता यंदाच्या पावसाळ्यात चिब भिजायचे आणि झिम्माड व्हावयाचे. ही आजच्या तरुणाईची अपेक्षा...

तरुणाईच कशाला? अगदी साठीच्या उंबरठ्यावरचे व त्याच्यापुढे झुकलेले चिरतरुणसुद्धा पावसाचा 'ऋतू हिरवा ऋतू बरवा'ची अनुभूती घ्यायला आसुसलेले असतात. तेव्हा आपण so called तरुणाईलाच लक्ष्य न केलेले बरे!! आता तुम्ही म्हणाल की; फक्त तरुणाईनेच मजा करायचा मक्ता घेतलेला आहे का? तर त्याचे उत्तर 'नाही' म्हणून असेल व हे त्रिवार सत्य आहे. जसे वय वाढते तसे आपण पोक्तपणाने वागले पाहिजे अशी सर्वसाधारण समजूत असते. परंतु ही समजूत खोडून काढण्यासाठी आपल्या वाड्मयात अनेक दाखले आहेत. उदा: 'वयं मोठम खोट', 'तरुण तुर्क म्हातारे अर्क', 'साठी बुद्धी नाठी', किंवा 'Naughty Sixty' & 'Not Yet Sixty' वगैरे वगैरे!

तेव्हा तरुणपणीचे अनुभव पुन्हा एकदा चाखायला ही साठीतील चिरतरुण मंडळी मुसमुसलेली असतात. मग त्यांच्या तोंडी 'अभी तो मैं जवान हूँ' 'पिकल्या पानाचा देठ की हो हिरवा' अशी भाषा ऐकली की आपोआपच नव्याची नवलाई थंडगार पडते व चिरतरुणांमध्ये एक आगळावेगळा जोश निर्माण होतो. हा जोश एकदा का संचारला की मग तशी वातावरणनिर्मिती होते व पावले सहजपणे थिरकायला लागतात. हे असे प्रसंग बहुधा आपण प्रत्येकाने अनुभवले असतील. उदा: आजकाल लग्नकार्यात बहुतेकांकडे मेहंदी व संगीताचा कार्यक्रम असतो व अशा ठिकाणी आबालवृद्धांना निमंत्रण असते. तेव्हा दोन्ही पक्षात हुरूप निर्माण झालेला असतो व वयाची तमा न बाळगता आपापल्या परीने नाचावयास व गावयास लागतात.

दुसरा प्रसंग म्हणजे स्नेहसंमेलन किंवा विवाह रौप्य/सुवर्ण सोहळा. आजकाल बरीच मंडळी आपला विवाह रौप्य किंवा सुवर्ण सोहळा Event Management (कार्यक्रम व्यवस्थापन) द्वारे संपन्न करण्याकडे वा होण्याकडे वळलेली दिसतात. त्यामुळे निमंत्रितांमधल्या सर्वांना

लक्षात घेऊन कार्यक्रमाची आखणी केली जाते व त्यात बाल, तरुण, चिरतरुणांना आपली 'अदा' दाखवून स्वतःचे व उपस्थित सर्व पाहुण्यांचे मनोरंजन करता येते.

ह्या अशा प्रसंगांद्वारे आपल्या एक गोष्ट नक्कीच लक्षात येईल की, शेक्सपिअरने म्हटल्याप्रमाणे 'नावात काय आहे?' तसेच 'वयात काय आहे?' असेही आपण म्हणू शकतो. कोणतीही गोष्ट कुठल्याही वेळी करता येते; त्याला वयाचे बंधन नसते. परंतु आपली पिढीजात संस्कृती आड येते व तेथेच आपण आपलेच बंधनात अडकतो. 'लोक काय म्हणतील?' ह्या भावनेने चिरतरुणांना जगण्याची सवय झालेली असते व रीतीनुसार वागले नाही; तर, लोक हसतील, आपली चेष्टामस्करी करतील ही भावना उरी बाळगून स्वच्छंदपणे जगण्याला आपोआपच मुरड घातली जाते. परंतु आजची तरुणाई ह्या सर्व गोष्टींकडे काणाडोळा करून जगताना दिसतेय. खरंय ते! आयुष्य हे आपल्याला एकदाच जगण्यासाठी देवाकडून मिळालेले एक वरदान आहे. तेव्हा ह्या वरदानाचा चिरतरुणांनीच नव्हे तर आजच्या तरुणाईनेही जास्तीत जास्त परंतु योग्य प्रकारे फायदा करून घेतला पाहिजे. जेणे करून त्या आपल्या फायद्याचा इतरांना तोटा होता कामा नये; तर ह्या फायद्याचे चक्रवाढव्याज होऊन सर्वांना त्यात सामील करता आले पाहिजे. ह्याचाच अर्थ असा की; मुलांचा आनंद द्विगुणीत करण्यासाठी वडीलधाऱ्या माणसांनी आपला प्रेमळ व आपुलकीचा हात पुढे करावा. ह्यामुळे आपले जगणे सुखकर व श्रेयस्कर होईल. अन्यथा आयुष्याची नाव पैलतीराला केव्हा लागेल याकडे डोळे लागलेले दिसून येतात व जीणे परस्वाधीन झाल्यासारखे वाटते. तसे होऊ नये म्हणून आपण स्वतः जगण्याची उर्मी शेटवण्यात बाळगली पाहिजे. छोट्या छोट्या गोष्टींमधून आनंद घ्यायला शिकले पाहिजे. उर्वरित आयुष्य निकोप जगण्यासाठी मनाची उभारी, आनंद आणि स्वतःला सत्कार्यात गुंतवणे ह्याचा त्रिवेणी संगम झाला तर नक्कीच आयुष्याचा उत्तरार्ध सशक्त होईल. तेव्हा आपल्या मनावर साचलेली धूळ झटकून टाकणे व सद्य परिस्थितीशी दोन हात करून निरामय जीवन जगणे हीच गुरुकिल्ली सर्वांनी बाळगली तर 'आम्ही अनेक पावसाळे पाहिले'

पान उलटताना

आवरा-आवर

-डॉ. सुमन सुवर्णकुमार नवलकर

हे जिने तर गेली कित्येक वर्षे चढतेय ना गं मी? म्हणजे गेली तीस वर्ष तरी. चौथ्या मजल्यावर, तेही बिना लिफ्टच्या इमारतीत घर घेतलं, की जिने चढणं आलंच. पण असं कधी झालं नव्हतं. धापच लागली. थकवा जाणवला खूपच. धाकटीच बाळंतपण केलं ना; त्यामुळे असणार. पण मोठा जावई डॉक्टर ना! म्हणाला, 'इथेच या. पूर्ण तपासणी करूनच घेऊया. घेतली तपासणी करून. उद्भवलयं गं पुन्हा तेच.'

'काय म्हणतेस? असं कसं झालं?' काय उद्भवलयं, ते तिनेही सांगितलं नाही आणि मीही विचारलं नाही. म्हणाली, 'बघ ना, तेव्हा घेतला मी पूर्ण इलाज करून. पण या वेळी मी स्पष्ट सांगितलं की मला त्या सर्वांतून पुन्हा जायचं नाहीये. एवढं सगळं करून उद्भवलयं ना पुन्हा?' पण मग जावई म्हणाला, 'पूर्ण इलाज नको, पण इंजेक्शनचा कोर्स घ्याच. ठराविक दिवसांनी घ्यायचं इंजेक्शन. त्यामुळे आजार पटापट वाढणार नाही आणि सारखं दुखत राहाणार नाही. परवाच पहिलं इंजेक्शन घेतलं. आता ती इंजेक्शन्स तेवढी घेत राहायची.'

मी सुन्न झाले. माझी कितती लाडकी आहे ती. माझ्या प्रिय मैत्रिणीची धाकटी बहीण. माझी मैत्रिणी आणि बहीणही. आता मुलीकडे दूर जाऊन राहिलीय. मनात आलं तर पटकन जाऊन पाहाताही येणार नाही, इतकी दूर. माझं मन मात्र लगेचच जाऊन

असे बोलण्यापेक्षा कोणत्याही ऋतूत सगळीकडे 'हिरवळच हिरवळ होती व आहे.' असे बोलणे श्रेयस्कर ठरेल.

तेव्हा माझे एकच म्हणणे आहे; की, माणसाच्या वयाला व मनाला कधीच बंधन नसते. म्हणून प्रत्येकाने चिरतरुण राहण्याचा आटोकाट प्रयत्न केला पाहिजे. 'आता आमचे दिवस सरले' असे न म्हणता 'ये रंगीन दुनिया अब भी मुझे पुकार रही है' असे म्हणावयास हवे. 'आता शरीर थरथरायला लागले' पेक्षा; 'पावले अजूनही थिरकतात' हे बोलणे उचित होईल!!!

तेव्हा चिरतरुणांनो आपल्या मुलांनातवंडांसोबत सदैव 'ऋतू हिरवा ऋतू बरवा' म्हणूनच जगायला लागा!!!

पोहोचलं तिच्याजवळ. मी म्हटलं, 'मग आता गं? काही काळजी करू नकोस. तुझा जावई इतका हुशार डॉक्टर आहे. इतरांना बरं करतो. मग स्वतःच्या सासूला नाही का बरं करणार?' मी आपली बोलत राहिले फोनवर. फोनवर म्हणून ठीक होतं. उसनं अवसान आणलंय, डोळ्यांतून पाणी वाहतंय, हे सगळं तिला दिसत नव्हतं. मी आवाजातही प्रयत्नपूर्वकपणे बदल होऊ दिला नव्हता. तिच्याही आवाजात बदल नव्हता. म्हणाली, 'अगं, अचानक जातात माणसं. त्यांना कोणाशी काही प्रेमाचं बोलायचं असतं, मनातलं सांगायचं असतं, कोणाला काही विचारायचं असतं. कशासाठीही वेळ मिळत नाही. मला बघ सगळं आधीच कळलंय. त्यामुळे बघ, आवरा-आवर करायला वेळ मिळालाय. मुली-जावई-नातवंडं-नवरा सर्वांबरोबर वेळ घालवायला मिळालाय. त्यांचा सहवास मनःपूर्वक उपभोगायला मिळालाय. मनासारखं जगून घ्यायला मिळालंय. हे सगळं मजेत अनुभवतेय. आपल्या घरीही जायचंय एकदा. पण चार जिने चढू शकू अशी खात्री वाटत नाहीये.'

ती सहजपणे बोलत होती. जणू गावी जाणार होती आणि येणार होती काही दिवसांनी परत. 'आता थकवा आहे का?' तिला बोलता-बोलता थोडी धाप लागलेली मला जाणवली म्हणून मी विचारलं, 'नाही गं, आता खूपच बरं वाटतंय. घरातल्या घरात फिरतेही. घर मोठं आहे ना, त्यामुळे फिरायसाठी खाली उतरायची गरज नाही. धाकटीपण इथेच येऊन राहिलीय. तिच्या बाळाला खेळवते. मोठीच्या मुलाचा अभ्यास घेते. तीन-तीन नातवंडं, मुली, जावई आणि नवरा सगळेच जवळ आहेत. मजेत आहे मी एकदम.'

सुखात असलेल्यांना अलगद उचलून नेण्याच्या नीयतीचं कौतुक करावं तेवढं थोडंच, माझ्या मनात आलं. नाहीतर बिचारे दारिद्र्यात खितपत पडलेले कित्येक जीव रडत-मरत जगत असतात. कायमचंच सगळं आवरून बसलेले असतात. आवरा-आवर करण्यासारखं असतंच कुठे काय त्यांच्याजवळ?

(दूरध्वनी: ०२२ २४१५०६६५)

भ्रमणध्वनी: ९९६९०२८९६७

८७७९९९४०४२

*

Suresh G Pradhan He was a Legend

-Aloke Vinod Pradhan

On my flight from Zurich to Mumbai, I was mentally making a 'to do' list of the various things I wanted to do on this short home visit. And on the top of that list was a visit to meet Baba's (Vinod Pradhan) elder brother Suresh Pradhan – who we respectfully referred to as Anna Kaka. My interactions with Anna Kaka were always a high point of my life and I seldom missed an opportunity of not catching up with him. It would usually be a quick call to Bhushan (his son) asking if he was going to be at home on a particular day at a specific time, so that I could drop in and meet with him, Kanchan (Bhushan's wife) and most importantly, Anna Kaka. Bhushan was well aware of exactly why I was inviting myself over and welcomed me at any time of the day – however early or late it was.

My interactions with Anna Kaka began at a very early age, when Deepali (my sister) and I would look forward to staying at their home in Ambarnath. For us, our vacation was completely incomplete if we did not go to Ambarnath! It was so much fun there. At times, Bhushan would be busy with his college or work and we would be with Anna Kaka, Usha Kaki and Ameeta (their daughter). While Kaki ensured that we enjoyed her culinary treats, Anna Kaka regaled us with stories, which in fact were his real life experiences. Deepali and I have sat listening to him for hours, mesmerized with the details that he would provide. That was education being imparted to our young and impressionable minds.

The Pradhan family, all of them, have great interest in all sports. Anna Kaka was passionate about sports. His knowledge and memory of even the minutest of details used to drive me nuts! How could he remember so much? He would be able to get down to the last detail of a cricket team that played in 1940 or even 1950. About 10 years back, I was having one of my marathon conversations with him and he let slip that Times of India had carried an article with the headline "Suresh Pradhan Top Scorer", when he had scored 151 not out in a tournament. This was new information to me. And then he said, 'Aloke, can you get this article for me?' I set about on this

quest and through my contacts got hold of a copy from the publication's archives, which Anna Kaka proudly showed to his grandkids – Neha, Dipen, Amrish and Abhijit.

Speaking of sports, besides cricket, Anna Kaka was an avid table tennis and bagatelle player and of course, the card game – bezique. Unfortunately, none of the next generation of Pradhans, after theirs, plays bezique - but what Anna Kaka taught and actively played with us were 'hukum hukum', 'laddis', 'paach teen don' and several other card games. These card sessions with him continued for 6 to 8 hours at times and I would long to be a partner of Anna Kaka in these games. Not only would he teach us tricks and technical maneuvers, but he would also keep us entertained with his comments and sometimes scold us for making an incorrect card move! I loved every moment!

Another subject of great interest to him, was movies. From the classic black and white movies to the modern era, from Hollywood to Bollywood – Anna Kaka was a treasure trove of knowledge. He loved Westerns and among his all-time favourites were Gregory Peck, John Wayne and Humphrey Bogart. He knew so much about these movies as well as the stars. I met him last December and we ended up discussing, appreciating and trashing several movies. He had his strong views about specific actors and it was great fun to listen to him either heap praise on some or absolutely disregard some.

What always amazed me about Anna Kaka was how did he remember so much – when his only source of information in his younger days were newspapers and radio? Yes, he was a voracious reader and was extremely well travelled, but to have this kind of retaining power, is unbelievable. Today, Baba made a statement 'Anna was the cleverest in the family'. A Mechanical & Electrical Engineer from VJTI, Anna Kaka was only too happy to share knowledge with people of all ages. I used to ask him to explain stuff to me all the time, and he would do so with simple examples and non-technical language. He made it so easy.

My wish of meeting Anna Kaka

आरोग्यम्

लहान मुलांमध्ये आढळणारी अॅलर्जी

-डॉ. छाया अजित देसाई

(अॅलर्जीविषयी माहिती सर्वापर्यंत पोहोचावी या हेतूने ही लेखांची मालिका सुरू करत आहे. प्रत्येक प्रकारच्या अॅलर्जीबद्दल स्वतंत्र लेख मालिकास्वरूपात येतील. हा लेख सर्वसामान्य जनतेकरिता आहे. त्यामुळे त्यात वैद्यकीयदृष्ट्या त्रुटी असू शकतात. -डॉ. छाया.)

अॅलर्जीच्या काही प्रकारांबद्दल माहिती देत आहे.

एक्झिमा किंवा अटॉपिक डर्मटाईटीस हा एक त्वचा रोग आहे. ज्यामध्ये त्वचा लाल व कोरडी होऊन खाज येते. त्यामुळे सूज येऊन त्वचेला भेगाही पडू शकतात.

हा आजार बहुदा लहानपणी सुरू होतो. पण हा काही नियम नाही. तो कोणत्याही वयामध्ये सुरू होऊ शकतो.

एक्झिमाचा त्रास जरी लहानपणी सुरू झाला, तरी त्याची लक्षणे फार काळ टिकू शकतात व वारंवार लक्षणांच्या तीव्रतेत चढउतार दिसू शकतात.

एक्झिमाची लक्षणे :

- १) त्वचा कोरडी असणे.
- २) खाज येणे. विशेषतः रात्री जास्त प्रमाणात खाज येणे.
- ३) त्वचेवर लाल किंवा तपकिरी डाग येणे. हे डाग बहुतेक हात पाय, छातीचा वरचा भाग, पापण्या व गुडघे आणि कोपर ह्यांच्या खोलगट भागात उमटतात. लहान बाळांमध्ये हे डाग चेहऱ्यावर, गालांवर व टाळूवर आढळतात.
- ४) त्वचेवर लहान पुटकुळ्या येऊन त्यातून लस वहाते किंवा खाजवल्यामुळे त्वचेचे कोरडे पापुद्रे निघतात.
- ५) त्वचा जाड होते, भेगा पडतात.
- ६) खाजवल्यामुळे त्वचा लाल होऊन सुजते व संवेदनशील होते.

एक्झिमाची कारणे -

मुख्य कारण म्हणजे आपल्या जनुकांमध्ये (जीन्स) दोष असू शकतो. त्यामुळे त्वचेची आर्द्रता जपण्याची क्षमता कमी होते व त्वचेची जीवाणूशी प्रतिकार करण्याची शक्ती कमी होते. म्हणून पर्यावरणातील घटक आणि अॅलर्जी

on this trip did take place, but when he was quiet forever and had already moved on to heaven. Our conversations were not over, Anna Kaka. I will miss you. No Pradhan get together will ever be the same again. I will miss sitting and chatting with you for hours on end trying to imbibe all that you have to share. Your grandson, Dipen, said it all when he messaged to me – 'He was a Legend.'

निर्माण करणारे घटक त्वचेवर प्रक्रिया करतात व एक्झिमा होतो.

लहान मुलांमध्ये काही खाद्यपदार्थ सुद्धा कारणीभूत ठरतात. ह्या रुग्णांच्या कुटुंबियांमध्ये अॅटोपिक डेर्मॅटिसची लक्षणे बहुधा आढळून येतात किंवा पूर्वी कधीतरी त्यांच्यात ही लक्षणे होऊन गेल्याचे आढळते (फॅमिली अँड पास्ट हिस्ट्री)

एक्झिमा होऊ नये म्हणून घेण्याची काळजी

- १) त्वचेची आर्द्रता जपणे अतिशय आवश्यक आहे. म्हणून दिवसातून २ वेळा मॉइश्चरायझरचा वापर करावा.
- २) ज्या गोष्टींमुळे लक्षणे वाढतात अशा गोष्टी शोधून त्या टाळाव्या. एक्झिमाबरोबर इतरही लक्षणे रुग्णांमध्ये दिसतात. उदा. दमा किंवा अॅलर्जीमुळे वारंवार होणारी सर्दी.

आपल्या शरीरातील रोग-प्रतिबंधक प्रणाली (इम्युन सिस्टम) जेव्हा एखाद्या अॅलर्जन (अॅलर्जन)ला अतिप्रतिसाद देते तेव्हा त्यामुळे होणाऱ्या नाकातील सुजेला व इतर लक्षणांना उदा. शिंका, नाक वहाणे इ. ह्याला अॅलर्जी व्हिनीट्स म्हणतात.

लक्षणे

- १) वारंवार शिंका येणे (पहाटे जास्त प्रमाणात)
- २) नाक वहाणे
- ३) नाक बंद असण्याची भावना ही मुख्य लक्षणे आहेत. त्याचबरोबर काही इतरही लक्षणे असू शकतात
- १) खाज येणे
- २) काही प्रमाणात कमी ऐकू येणे.
- ३) डोके जड होणे
- ४) तोंडावाटे श्वास घेणे
- ५) वास न येणे
- ६) घशाला सूज येणे व खाज येणे
- ७) डोळ्यातून पाणी येणे.

ह्या दोन्ही आजारांवरील उपचार म्हणजे अॅलर्जीची चाचणी करून कारण माहीत करून घेणे व अॅलर्जीच्या तज्ञांकडून योग्य तो उपचार करणे.

हा उपचार लवकर करणे गरजेचे असते कारण एक्झिमामध्ये त्वचा फारच खराब होते व खाजेमुळे फार त्रास होतो. एक्झिमा जितका जुना तितके उपचार लांबतात. कारण त्वचा पूर्ववत होण्यास वेळ लागतो.

वारंवार सर्दी झाल्यामुळे रोजच्या जीवनावर त्याचा परिणाम होतो.

*

*

अनुभव

तुफान मेल, ही दुनिया एक तुफान मेल

-विनय त्रिलोकेकर

(मागील अंकावरून)

Dear Ravi,

Isn't that your name? Ravindrakumaram Kuriakose is all very well, but you see when you are dreadfully busy in studies for X exams (as currently I am), you will certainly have no time to write such long names; particularly when it takes you more than an hour to remember how to spell it. Again there is another difficulty you may face - of finding the 'Malayalam to English & English to Malayalam' Dictionary. Do you have one? Even if you do have such a dictionary, you have to actually find it, then see if you have spelt the name correctly, which will come only after you have made out which is dictionary and which is dust and there is job of finding where 'R' in Malayalam be located. So with all this bother that I may have to undergo, I am sure that you won't mind my writing it short and calling you 'Dear Ravi'-----

त्याच्यावर मी छाप पाडली की नाही, मला माहित नाही. पण आमच्यात पत्रांची देवाणघेवाण होऊ लागली. त्याची पत्रे एकाच धर्तीवर असत. त्याचे कॉलेज जीवन, त्यानी घेतली सायन्सची स्ट्रीम, त्याला कसे फिजिक्स कठीण वाटते आणि गणितात तर पास होणेही कठीण. एवढे असूनही तो आता इंजिनीअरिंगला गेला होता. आता पत्रांची फ्रिक्वेन्सी कमी होत गेली आणि नंतर बंद झाली. आणि एके दिवशी त्याच्या लग्न झालेल्या बहिणीकडून असे पत्र आले. नंतर ह्या बहिण, रोहिणीने मला अनेक पाठवली आणि त्यातून मी बरेच काही शिकलो.

Dear Vinay,

I am Ravi's eldest sister. Ravi is busy in his studies. Even if he wasn't, he would hardly write. He doesn't love writing letters. It was me who pushed him into it. He wrote all those letters to you and his several pen friends, but they were my thoughts. It made me feel young, about 15-20 years younger, about your age. I am in my forties and you must around 16-17, right? I liked what you write and written so far. We, my husband, Keshvan and me, have often read together your letters (to my brother. Anyway he hardly ever reads them.).

Vinay, one thing I would like to tell you, like an elder sister would to her younger brother, is that to write a good letter you must approach the job in the lightest and most casual way. You must be personal, not abstract. You must not say, "This is too small a thing to put down." You must say, "This is just the sort of small thing we talk about at home. If I tell them this they will see you, as it were, they'll hear your voice, they'll know what you're about." You could write about how your sisters had laughed at your bad jokes. If you intend to write such volumes you must know it will be impossible for you to keep any order or method in what you write; that will come first which is uppermost in your mind and heart, not that which is uppermost in your head--. A letter written in this fashion eliminates distance; it continues the personal gossip, the intimate communion (sharing of thoughts, in case do not know what communion is), that has been interrupted by separation (you may be physically present); it preserves one's

presence in absence. It cannot be too simple, too commonplace, too colloquial. Its familiarity is not its weakness, but its supreme virtue. If it attempts to be orderly and stately and elaborate, it may be a good essay, but it will certainly be a bad letter. Perhaps you may not understand all this right now, but one day you will.---- तिने बरेच काही रवीबद्दल लिहिले होते - रवीचे प्रॅज्युएशन होऊन तो आता MBA करीत होता आणि अशा रीतीने पत्राचा शेवट केला

--Yours ever loving sis Rohini.

दरम्यान मी बी.एस्सी.झालो आणि मला नोकरीही लागली. तिची पत्रे कमी कमी होत गेली आणि तिचा नवरा केशवने रोहिणी गेल्याचे कळवले. तिला ल्युकेमिया झाला होता. May your soul rest in peace! रोहिणी, तू मला तुझ्या आजाराबद्दल कधीच लिहिले नाहीस. हेच का तुझे intimate communion?

माझ्या कॉलेजमधला माझा मित्र फारूक रुकनॉडियन सुटीत आपल्या मायदेशी दक्षिण आफ्रिकेत जात असे आणि तेथून दक्षिण आफ्रिकेतल्या केप टाउनहून पत्र असे. तेथील वर्णभेदाविषयी, 'आफ्रिकन' भाषेबद्दल आणि आफ्रिकेच्या वन्यजीवांबद्दल अतिशय सुंदर वर्णनात्मक पत्रं पाठवीत असे. कॉलेज संपवून तो कायमचा आपल्या घरी परतला आणि त्याचबरोबर आमच्यातील पत्र व्यवहारही संपला. माझा अजून एक कॉलेज मित्र, नेव्हिल मिस्त्री विविध विषयांवर चांगली पत्रं पाठवीत असे. त्याचे कराटे वर्कशॉप, मुक्तीज बॉलीवूडपासून हॉलिवूडपर्यंत आणि बरेच काही! पण आता तो पत्र लिहीत नाही. इमेल आणि व्हाट्सअप मॅसेजेस, हॅपी बर्थडे हॅपी दिवाळी असे एसएमएस आणि 'फॉर्बर्ड्स' पाठवतो त्यांतील काही मजेदार आणि मनोरंजक जरूर असतात. पण तो जिवाळा नसतो.

(क्रमशः)

(Cont. from page 2 col 2) in the world. Where is all of this is happening? India!! A country where more than 1/10th of humanity got to vote! It is an inspiration to the entire World.

— V Mitchell, New York, NY "

It is tempting to go into some of the features of these Elections. Firstly, the Indian democracy is relatively young, (72 years to be precise,) in terms of the similar time span enjoyed by other democracies such as the U.S.A., U.K. and so on, 72 years in the life of a large country like India is undoubtedly a small period, particularly considering the number of languages, the number of religions and the varying cultures going with them is simply astounding. Now to bring together this huge and increasing mass of humanity at the end of every four years is just mindboggling. The homogeneity needed to carry out this exercise is not an easy task.

In the process, local riots, bickerings, personal jealousies of the contesting candidates and religious animosities raise their heads in no time, which makes the entire task extremely difficult. Illegitimate criticism is facile and needs to be condemned outright. This characteristic is about the extensive scope of the General Elections. The second feature was to control the psychological awareness it created among the masses -- controlling through Computers, Social Media, T.V. Announcements and Newspapers. This was by far the major hurdle in the successful completion of the General Elections. This had an educational aspect and it required to be directed in an ethical manner. People had to be educated what was going wrong in the preceding years and what needed to be corrected. The third feature - It was certainly not easy

to convince them what they were expected to do. Especially, when wrong and mischievous propaganda by the opposition forces was going around ruthlessly and simultaneously. The fourth feature is recording the huge data of the voters' preferences and the monitoring it needed to achieve precision. Imagine the number of polling booths, the manpower it required to supervise them and above all to carry out the entire exercise in a peaceful manner, particularly the unimaginable psychological and physical differences of all kinds. Then comes storing this huge data in a secure mode in the form of Electronic Voting Machines and probably transferring it to a computer system for the ease of reference, before the results are out for the general public and the media to know it. Despite the fact that these machines were tamper proof and the required clarification

(Cont. from page 4 col 4)

to your visit. One needs a complete day in the Universal Studios to experience each and every ride. A word of caution, one can book the tickets in advance and be at the Universal Studios entrance gate at least 15-20 minutes before the gates open, so that once the gate opens, one can quickly go in and try different rides, else once the crowds gather, each attraction has a waiting of at least an hour. For most of these attractions, one need to keep all their belongings in the locker (some are free while some are chargeable) near each of the rides, but its advisable not to carry much of luggage while travelling to Universal Studios.

Lastly, few words of advices for a nice trip in Singapore is, that if one plans the trip carefully and well in advance, it can be completed in 5-6 days. One requires a day each in Universal Studios and Sentosa Island, while the remaining attractions can be covered in the remaining days. One can reduce one's cost by booking a decent hotel (you don't need to book a hotel with 5-star amenities), since most of your time would be wandering outside in Singapore (Airbnb's are the best bet) and booking the flights in advance. Another tip is to take the MRT/LRT card and make maximum usage of the metro while travelling. Most of the attractions allow one to book online for their entry fees, and if one properly plans and takes the entry fee packages (many online websites have 2-day or 3-day packages that includes transportation to different attractions and entry fees to many), trust me, you can save almost INR 15-20 thousand per person.

Some might say, a trip to Singapore will leave a hole in your pocket, but trust me, coming from the horses' mouth, with a bit planning and lot of bookings one can have a decent trip to this mesmerizing country at a decent cost leaving with you many memories to cherish upon.

*

was made available in the printed media, there was undue criticism from the vested interests. Finally, the results took the official form in front of the peoples' representatives from different walks of life and oaths were administered to the office-bearers before the President of India.

All said and done Democracy is a form of government which is "Of the people, by the people and for the people" as said by the great President Abraham Lincoln of America and as long as the deciding power vests in a people it will continue to rule the humanity, wherever it may be.

*

प्रभुतरुण आश्रयदाते

- १) सौ. विमल व श्री. माधव नायक,
- २) सौ. नलिनी व श्री. रविंद्र रामराव मानकर,
- ३) सौ. अनामिका बी. ए. एल.एल.बी.
- ४) कै. नटवर्य नारायण रामराव झावबा
- ५) कै. सौ. मोतिराम विनायक जयकर
- ६) आद्य संपादक कै. विष्णु कृष्ण कोठारे
- ७) कै. रावसाहेब चंद्रकांत बालमुकुंद वेलकर
- ८) कै. सौ. सुशीला यशवंतराव कीर्तिकर
- कै. सौ. सुशीला व श्री. मोरेश्वर वि. प्रधान
- ९) सौ. मीरा व श्री. रविंद्र नानूजी दळवी
- १०) कै. सौ. शालाका (अरुणप्रभा) शैलकुमार श्रीकृष्णनाथ दळवी
- ११) कै. श्रीमती चंपुबाई आणि कै. आनंदराव सुंदरजी धराधर
- १२) कै. सौ. रोहिणी (रत्नप्रभा) श्रीकर राणे
- १३) सौ. निलीमा व श्री. सृजन केशवराव राणे
- १४) कै. श्रीमती रोझाबाई आणि कै. बाळाराम केरोबा नायक
- १५) कै. शरद विनायक कीर्तिकर यांच्या स्मरणार्थ अनामिक
- १६) कै. सौ. दिलीप रघुनंदन कोठारे
- १७) कै. श्रीमती कमलजा आनंदराव अजिंक्य
- १८) कै. दिवाळीबाई व कै. डॉ. वामनराव आनंदराव विजयकर
- १९) कै. विष्णुराज बाळाराम नायक
- २०) अॅड. सदाशिव आनंदराव धुरंधर
- २१) कु. कस्तूर मोठाबाई जयकर
- २२) कै. कमलिनी रमाकांत प्रधान
- २३) कै. नटवर्य शरद श्रीकृष्णनाथ गणपतराव दळवी
- २४) आद्य मराठी लघुलिपीकार कै. भुजंगराव रामचंद्र मानकर
- २५) कै. वामन मोरेश्वर प्रभाकर
- २६) कै. चंद्रकांत नारायण विजयकर, कै. कुंजविहारी वाय. जी. तळपदे, कै. प्रविण चंद्रकांत नारायण, विजयकर, कै. वैभव कुंजविहारी वाय. जी. तळपदे यांच्या स्मरणार्थ एक हितचिंतक
- २७) कै. डॉ. विद्याधर चंद्रकांत नारायण विजयकर यांच्या स्मरणार्थ हितचिंतक
- २८) कै. पूर्णचंद्र केशरीनाथ राव व कै. सौ. शीला पूर्णचंद्र राव यांच्या स्मरणार्थ
- २९) डॉ. राम गोविंदराव नवलकर
- ३०) सौ. शुभांगी राम नवलकर
- ३१) सौ. रीटा आणि श्री. मंदार माधवराव नायक
- ३२) कै. सौ. विजया व श्री. प्रकाश माधव नायक या त्यांच्या आईवडिलांच्या स्मृत्यर्थ उन्मेष प्रकाश नायक
- ३३) सौ. वृंदा आणि श्री. शाम विनायक जयकर
- ३४) कै. श्रीमती जयश्री आणि कै. श्री. जयवंत विश्वनाथ कीर्तिकर स्मृत्यर्थ श्री. उमेशचंद्र जयवंत कीर्तिकर
- ३५) कै. श्रीमती प्रतिमा आणि कै. श्री. धाकलेश्वर बाळाजी जयकर स्मृत्यर्थ सौ. सुप्रिया उमेश कीर्तिकर

प्रभुतरुणास देणगी

- * सौ. उर्मिला आणि श्री. उमेश गजानन वामनराव कोठारे यांजकडून त्यांच्या विवाह सुवर्णमहोत्सवानिमित्त रु. ५०००/-
- * २८ मे म्हटले की श्री. प्रदीप शामराव कोठारे यांच्या आठवणी दाटून येतात. आमचे ते व्यंगचित्रकार आणि सर्व कामात 'नारायण' होते. त्यांच्या पहिल्या स्मृतिदिनी त्यांच्या पत्नी सुरेखा यांजकडून रु. ५०००/-
- * सौ. प्रणिता अरविंद धराधर यांजकडून त्यांच्या मातोश्री कै. लक्ष्मी केशव धैर्यवान यांच्या १९ मे २०१९ रोजी झालेल्या जन्मशताब्दीनिमित्त रु. १००१/-
- * श्री. दीपक माधव धैर्यवान यांजकडून त्यांच्या अमृतमहोत्सवी वाढदिवसाप्रित्यर्थ रु. १००१/-
- * सौ. प्रतिमा आणि श्री. विनोद प्रधान यांजकडून त्यांचे सुपुत्र श्री. आलोक आणि सुषा सौ. ऐशाना यांच्या विवाह रजत महोत्सवानिमित्त रु. ५००/-
- सर्व देणगीदारांचे आभार.

*

अभिनंदन

- * डॉ. प्रफुल्ल गजानन विजयकर हे जागतिक कीर्तीचे होमियोपाथ आहेत. १९ मे २०१९ रोजी त्यांनी राष्ट्रपती भवनात सायंकाळी पावणे सहा वाजता

राष्ट्रपती श्री. रामनाथ कोविंद आणि त्यांचे कुटुंबीय यांची भेट घेतली. माजी राष्ट्रपती माननीय प्रतिभा पाटील यादेखील डॉ. प्रफुल्ल यांचा होमियोपाथी संदर्भात सल्ला घेत. डॉ. प्रफुल्ल यांची राष्ट्रपती भवनातील कोविंदबरोबरची भेट म्हणजे आपल्या ज्ञातीचा अभिमानाचा विषय.

* रजनी सेखरी सिबल यांच्या 'फ्रेगरन्ट वर्ड्स' या पुस्तकावर २० मे २०१९ रोजी दयाशंकर सभागृह, न्यू कस्टम हाऊस येथे चर्चा आयोजित केली होती. त्या चर्चेत बीना सरकार, बाली करकरीया, बानीता भट्टाचार्य, इंद्रायणी मलकानी यांच्यासह अॅडव्होकेट केतकी जयकर यांचा सहभाग होता.

* डॉ. सुमन नवलकर यांच्या 'वीटभट्टीच्या विळख्यातून' कथेला मुंबईतील हुंडाविरोधी चळवळ चालवणाऱ्या संस्थेचा द्वितीय पुरस्कार प्राप्त झाला.

* २४ मे २०१९ च्या 'महाराष्ट्र टाइम्स' च्या पुरवणीत अभिनेता, दिग्दर्शक, आदिनाथ कोठारे यांची सविस्तर मुलाखत प्रसिद्ध झाली. निमित्त होते न्यूयॉर्क चित्रपट महोत्सवात 'पाणी' या त्यांच्या लिखित, दिग्दर्शित चित्रपटाला पुरस्कार लाभला. त्यात त्यांची मुख्य भूमिकाही आहे. सध्या 'पाणी' बरोबरच '१५ ऑगस्ट', '८३' हे चित्रपटही दर्जेदार म्हणून त्यांना यश मिळवून देताहेत.

प्रभुतरुणाची डायरी

जनन

०४-४-१९ सौ. नताशा त्रिलोकेकर आणि श्री. डेमॉन शॉन कोनेग्लॅन, कन्या, न्यूझीलंड

नारळ साखर दिला

२०-५-१९ श्री. अभिनव प्रशांत कुंजविहारी नायक कु. स्नेहा विनायक डांगे (आं.ज्ञा.)

विवाह

१२-५-१९ श्री. प्रणव संदीप वेलकर, कु. कौशिकी विश्वभरन चक्रवर्ती (आं. ज्ञा.)

१२-५-१९ कु. तेजा मुकेश वाझकर श्री. संदेश मोहन पोतदार (आं. ज्ञा.)

विवाह रजतमहोत्सव

२०-४-१९ श्री. विश्वास नारायण अजिंक्य कु. रेवती (उज्ज्वला) चंद्रकांत मुणगेकर (आं. ज्ञा.)

२३-५-१९ श्री. समीर किरण तळपदे, कु. वैशाली प्रवीण वेलकर

२८-५-१९ श्री. अलोक विनोद प्रधान, कु. राजश्री रसिक तळपदे

०३-६-१९ श्री. दीपक सुहास कोठारे, कु. मिनीती शरद कोठारे

विवाह सुवर्णमहोत्सव

१९-४-१९ श्री. अजित मुकुंदराव मानकर, कु. तेजस्वीनी बाळकृष्ण विजयकर

२०-४-१९ श्री. पद्मसेन आनंदराव नवलकर, कु. नीला आनंदराव कोठारे

२८-४-१९ कु. मीना नारायण धराधर, श्री. श्रीकृष्ण दत्तात्रय आंबवणे (आं.ज्ञा.)

१८-५-१९ श्री. उमेश गजानन वामनराव कोठारे, कु. उर्मिला मोरेश्वर विनायक कीर्तिकर

मरण

०३-४-१९ श्री. मच्छिंद्र मोठाबाई वेलकर,

वय ७९, कॅनडा,

१३-४-१९ श्री. सुरेश केशवराव राव,

वय ७६, दादर

२०-५-१९ श्रीम. मंगला विलास अजिंक्य,

वय ६९, दादर

२९-५-१९ श्री. सुरेश गजानन प्रधान,

वय ९०, नवी मुंबई (सीवुडस)

* पार्ले टिळक विद्यालय असोसिएशनचे विश्वस्त (आणि प्रभुतरुणाचेही विश्वस्त) असलेल्या श्री. बन्सीधर धुरंधर यांच्या हस्ते साठे महाविद्यालयाच्या सामाजिक उपक्रमात ग्रामीण मुलांना भेट दिली गेली. लोकसत्ताने त्यांच्या छायाचित्रासह याची दखल घेतली.

* आमचे विश्वस्त श्री. दीपक सुहास कोठारे आणि कार्यकारी संपादिका सौ. संजना दीपक कोठारे यांच्या विवाहाचा रजतमहोत्सव साजरा झाला.

सर्वांचे मनःपूर्वक अभिनंदन.

*

परीक्षेतील सुयश

दहावी (सीबीएसई)

श्री. सचिंत रवीन्द्र विनयशील देसाई, ९३%

दहावी (आयजीसीएसई)

कु. आरती जयेश कोठारे, ८६%

बारावी (कॉमर्स)

कु. तनीशा नितिन देसाई ५९ %

बारावी (आर्ट्स)

श्री. नील सतेज राणे ७५%

एम. बी. ए. (इंटरनॅशनल

बिझिनेस फ्रॉम इंडियन

इन्स्टिट्यूट ऑफ फॉरिन ट्रेड)

श्री. अक्षय सुकृत विजयकर, ८०%

*

प्रभुप्रभात वर्धापन दिन

दरवर्षीप्रमाणे १ मे रोजी प्रभुप्रभाताचा वर्धापनदिन थाटात साजरा झाला. मुंबई मराठी साहित्य संघात झालेल्या वर्धापनदिनाचे प्रमुख पाहुणे होते श्री. बन्सीधर धुरंधर. याप्रसंगी विविध सन्मान पारितोषिके दिली गेली. 'व्हॅक्युम क्लिन्स' नाटकाचा प्रयोग झाला. विशेष म्हणजे श्रीमती वृंदा जयकर संपादक झाल्यांतरचा हा प्रथम वर्धापनदिन. सौ. नीता संजित यांचे सूत्रसंचालन होते; प्रभाताचे अध्यक्ष श्री. कुंदन आगासकर यांनी प्रमुख पाहुण्यांचे स्वागत केले. प्रमुख पाहुण्यांच्या हस्ते पारितोषिकवितरण झाले. 'प्रभुप्रभात'ला वर्धापनदिनाच्या मनःपूर्वक शुभेच्छा.

पाठारे प्रभु चॅरिटीज

पाठारे प्रभु चॅरिटीजचा आर्थिक वार्षिक अहवाल नेहेमीप्रमाणे एप्रिलमध्येच घोषणी पोहोचला. वैद्यकीय शिबीराची छायाचित्रे, रघुवीर दिलीप यांच्यावर लेख आर्थिक अहवालासोबत या देखण्या, अर्थगर्भ पुस्तिकेत आहे. मुखपृष्ठावरील बुलेट ट्रेन प्रतिक्रियात्मक, सार्थ आहे.

२ जून रोजी अध्यक्ष श्री. उदय शंकर मानकर यांच्या अध्यक्षतेखाली चॅरिटीजची वार्षिक सभा ठाकूरद्वार येथील ज्ञातीभवनाच्या सुरेश विठ्ठल सभागृहात संपन्न झाली.

हे मासिक मुद्रक, प्रकाशक श्रीमती सुहासिनी कीर्तिकर यांनी मालक बोर्ड ऑफ कंट्रोल प्रभुतरुण करिता मे. स्नेहेश प्रिंटर्स, ३२०-अ, शाह अँड नाहर इंडस्ट्रीयल इस्टेट, अ-१, धनराज मिल कंपाऊंड, सीताराम जाधव मार्ग, लोअर परेल, मुंबई-४०००१३ येथे छापून पारिजात बी-३, युनियन बँक एम्प्लॉईज को-ऑप. हौ. सोसायटी, पटेल इस्टेट, जोगेश्वरी (प.), मुंबई-४००१०२ येथे प्रकाशित केले.

संपादक: श्रीमती सुहासिनी कीर्तिकर

RNI NO. 14613/67